

Daňové a právní zprávy

červenec - srpen 2025

The better the question.
The better the answer.
The better the world works.

Shape the future
with confidence

Obsah

Úvodník

03

Letní poděkování

Aktuality

04

Zajímavé daňové aktuality telegraficky

Pilíř 2

05

Jak na alokaci české dorovnávací daně

Právo

07

Odpovědnost člena statutárního orgánu obchodní korporace je rozsáhlá, nikoli však bezbřehá

Judikát

Spor ohledně rozpuštění dohadné položky a zajímavá perspektiva soudu

10

Přísnější pohled Nejvyššího správního soudu při posuzování souvislosti nákladů na reklamu s ekonomickou činností společnosti

12

Otázka k hranicím pro odmítnutí výhod vyplývajících z EU směrnice o zdanění mateřských a dceřiných společností

15

Úvodník

Lucie Říhová

lucie.rihova@cz.ey.com

+420 731 627 058

Letní poděkování

Další daňová sezóna úspěšně za námi! Tak vás tentokrát nebudu zahlcovat dlouhým čtením a jen si dovolím krátce poděkovat za vaši přízeň a spolupráci.

A pár čísel, když už jsme dopočítali a podali poslední daňová přiznání. Aktuálně je vás věrných čtenářů přes 7 000. Od září do června jsme pro vás uspořádali 22 webinářů a seminářů. Ty nejobsazenější atakovaly 1 500 účastníků. Nejvíce tradičně táhnou daňová a právní témata kolem zaměstnanců a oblíbená DPH. Natočili jsme pět epizod nově spuštěného podcastu Magie převodních cen. Vydali jsme 210 daňových a právních alertů. To vše vám pravidelně každé pondělí přistane v emailu.

Kdo už jste všechno zautomatizoval, pracuje za vás umělá inteligence a nebaví vás už ani číst, tak jsme pro vás náš obsah od června zkonvertovali také do audio podoby na Spotify a Apple Podcasts, ať se na pláži nenudíte. Nejsme včerejší, takže to za nás samozřejmě načítá taky robot.

Ještě jednou velké díky, hezkou dovolenou s příjemným čtením či poslechem tohoto letního dvojčísla a těšíme se na další sezónu!

Karel Hronek

karel.hronek@cz.ey.com

+420 731 627 065

Zajímavé daňové aktuality telegraficky

V Poslanecké sněmovně došlo k posunu dlouho očekávaných daňových novel v rámci sněmovních tisků 783, 925 a 926:

- ▶ byla schválena novela [zákona](#) o dorovnávacích daních - pravděpodobnost odvrácení hrozby extrémně krátké desetiměsíční lhůty pro podání pro účely české dorovnávací daně tedy roste;
- ▶ byla schválena novela [zákona](#) o účetnictví, která mimo jiné přináší úlevy v oblasti auditu malých účetních jednotek či ohledně zpráv o udržitelnosti;
- ▶ byla schválena [iniciativa](#) zavedení [jednotného](#) měsíčního hlášení zaměstnavatele, které by mělo nahradit až 25 různých dnešních hlášení;
- ▶ byly schváleny další pozměňovací [návrhy](#) k zákonu o daních z příjmů (resp. zákonu o rezervách) - ty z našeho pohledu nejzajímavější:
 - ▶ úprava režimu zaměstnaneckých akciových/opčních plánů - a to jak parametrické úpravy stávajícího režimu (jako například posunutí nejzazšího okamžiku pro zdanění z 10 na 15 let), tak i zcela nový režim pro vybrané společnosti (přesouvající zdanění z paragrafu 6 do paragrafu 10);
 - ▶ úpravy odpočtu na výzkum a vývoj (jako například navýšený 150% odpočet do limitu 50 milionů korun);
 - ▶ valorizace limitu pro „nevýznamné“ pohledávky, ke kterým lze tvořit jednorázově 100% opravnou položku, a to z 30 tisíc korun na 50 tisíc korun;
 - ▶ úprava osvobození zaměstnaneckých benefitů upravených v paragrafu 6 odstavci 9 písmenu d) v tom smyslu, že se nově explicitně nesmí jednat o plnění mající vazbu na výkon práce.
- ▶ Naopak nebylo schváleno zrušení stropu pro osvobození příjmů fyzických osob z prodeje cenných papírů/podílů/krypta (i když se aktuálně spekuluje, že myšlenka revokace stropu pro cenné papíry a podíly není zcela mrtvá).

O dalším legislativním vývoji vás budeme informovat.

Poslanecká sněmovna schválila mimo jiné jednotné měsíční hlášení zaměstnavatele a také novelu zákona o dorovnávacích daních, která prodlužuje extrémně krátkou desetiměsíční lhůtu pro podání pro účely české dorovnávací daně. Naopak nebylo schváleno zrušení stropu pro osvobození příjmů fyzických osob z prodeje cenných papírů/podílů/krypta.

Pilíř 2

Karel Hronek
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Jak na alokaci české dorovnávací daně

Přinášíme vám několik postřehů k tématu rozalokace české (vnitrostátní) dorovnávací daně.

Základní alokační vzorec je následující:

- ▶ Podíl entity na české dorovnávací dani se stanoví pomocí alokační částky.
- ▶ Alokační částka entity je násobkem (i) kvalifikovaného zisku entity a (ii) kladného rozdílu mezi 15% a efektivní daňovou sazbou entity.
- ▶ Podíl entity na české dorovnávací dani je pak určen podílem (i) alokační částky dané entity a (ii) úhrnu alokačních částek všech českých entit (vždy v rámci dané podskupiny).

Demonstrujme si to na zjednodušeném příkladu:

- ▶ Nejprve abstrahujeme od vyloučení na základě ekonomické podstaty.
- ▶ Jurisdikční kvalifikovaný zisk je 400 (100 za entitu A, 300 za entitu B).
- ▶ Jurisdikční zahrnuté daně jsou 50 (14 za entitu A, 36 za entitu B).
- ▶ Jurisdikční efektivní sazba daně je 12,5% (určena jako podíl 50 a 400).

- ▶ Česká dorovnávací daň je 10 (určena jako součin 2,5% a 400).
- ▶ Efektivní sazba daně entity A je 14% (určena jako podíl 14 a 100), efektivní sazba daně entity B je 12% (určena jako podíl 36 a 300).
- ▶ Alokační částka entity A je 1 (určena jako součin 100 a rozdílu mezi 15% a 14% sazbou), alokační částka entity B pak je 9 (určena jako součin 300 a rozdílu mezi 15% a 12% sazbou).
- ▶ Podíl entity A je tedy 10% (určen jako podíl 1 a 10), což reprezentuje daň ve výši 1.
- ▶ Podíl entity B je tedy 90% (určen jako podíl 9 a 10), což reprezentuje daň ve výši 9.

Pokračujme mírně modifikovaným příkladem:

- ▶ Nyní přidejme efekt vyloučení na základě ekonomické podstaty.
- ▶ Jurisdikční kvalifikovaný zisk a jurisdikční zahrnuté daně jsou shodné, tj. 400 respektive 50.
- ▶ Vyloučení na základě ekonomické podstaty je 50, přičemž celý efekt fakticky „dodává“ pouze entita A.

- ▶ Jurisdikční nadměrný zisk tedy je 350 (jako rozdíl 400 a 50).
- ▶ Jurisdikční efektivní sazba daně je stále 12,5% (určena jako podíl 50 a 400).
- ▶ Česká dorovnávací daň je tedy vlivem vyloučení na základě ekonomické podstaty tentokrát 8,75 (určena jako součin 2,5% a 350).
- ▶ Efektivní sazba daně entity A je stále 14% (určena jako podíl 14 a 100), efektivní sazba daně entity B je stále 12% (určena jako podíl 36 a 300).
- ▶ Alokační částka entity A je tedy stále 1 (určena jako součin 100 a rozdílu mezi 15% a 14% sazbou), alokační částka entity B je tedy stále 9 (určena jako součin 300 a rozdílu mezi 15% a 12% sazbou).
- ▶ Podíl entity A je tedy stále 10% (určen jako podíl 1 a 10), což reprezentuje daň ve výši 0,875.
- ▶ Podíl entity B je tedy stále 90% (určen jako podíl 9 a 10), což reprezentuje daň ve výši 7,875.

Alokační mechanismus české dorovnávací daně je postavený na principu „zavinění“, přičemž efekt vyloučení na základě ekonomické podstaty se „rozpouští“ na jurisdikci.

Co si z toho vzít?

- ▶ Alokační mechanismus české dorovnávací daně je postavený na principu „zavinění“.
- ▶ Efekt vyloučení na základě ekonomické podstaty se „rozpouští“ na jurisdikci.
- ▶ Různé jurisdikce mohou mít různé alokační mechanismy pro vnitrostátní dorovnávací daň.

Dušan Kmoč

dusan.kmoch@cz.ey.law.com
+420 704 865 114

Klára Hurychová

klara.hurychova@cz.ey.law.com
+420 603 577 826

Odpovědnost člena statutárního orgánu obchodní korporace je rozsáhlá, nikoli však bezbřehá

Funkce člena voleného orgánu obchodní korporace, zvláště pak funkce řídící, tedy funkce člena orgánu statutárního (například jednatele nebo člena představenstva), s sebou nese rozsáhlou paletu povinností a odpovědnosti. Samozřejmě, jejím obsahem jsou také práva, především pak právo na odměnu, které plní hlavní motivační roli při přijímání do funkce, o tom ale zase někdy příště...

K péči řádného hospodáře

Člen statutárního orgánu obchodní korporace je povinen vykonávat svou funkci s péčí řádného hospodáře. Tato péče má dvě složky. První je povinnost loajality. Člen musí při výkonu funkce a plnění svých konkrétních řídicích povinností sledovat primárně zájem korporace a ten vždy předřadit zájmu vlastnímu. Nesmí svým jednáním korporaci ani její společníky poškozovat. Pod povinnost loajality jsou tradičně řazena pravidla mlčenlivosti, zákazu konkurence nebo například informační povinnosti vůči korporaci v případě hrozícího střetu zájmů.

Druhou složkou péče je povinnost jednat s potřebnými znalostmi a pečlivostí. To znamená, že člen statutárního orgánu musí být kvalifikovaný a dbalý manažer. Zejména přijímá-li konkrétní podnikatelské rozhodnutí (například investiční či reorganizační projekt), musí jednat informovaně (to znamená, že

musí mít své rozhodnutí podložené konkrétními, dle potřeby i znalcem zpracovanými daty a úvahami), v obhajitelném zájmu korporace a dobré víře, že dané rozhodnutí je korporaci ku prospěchu. Pokud jedná takto pečlivě, nebude odpovědný za případný neúspěch svého rozhodnutí. Tím je člen statutárního orgánu motivován podstupovat rozumně podloženou míru podnikatelského rizika a v globálním pohledu pohnět hospodářský růst nejen své korporace, ale i trhu obecně.

Pokud člen statutárního orgánu povinnost péče řádného hospodáře poruší, hrozí mu celá paleta sankcí. Předně je povinen k náhradě jakékoli škody, a to majetkové i nemajetkové, „své“ korporaci, kterou poškodil. Pokud tuto škodu neuhradí, hrozí mu takzvané sankční ručení vůči věřitelům.

Porušení péče však může vést, vedle logického důsledku v podobě možného odvolání nebo uplatnění smluvních sankcí dle smlouvy o výkonu funkce (například i smluvní pokuty), také k diskvalifikaci z výkonu funkce, k povinnosti vrátit přijatá plnění (typicky odměnu) nebo doplnit prostředky do majetkové podstaty společnosti v případě její insolvence.

V případě sporu o to, zda člen statutárního orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno ohledně unesení tohoto standardu péče právě sám tento člen. Tím české právo výrazně ulehčuje důkazní situaci poškozeným, zejména korporaci samotné, ale například i žalujícím společníkům nebo věřitelům. Členové statutárního orgánu by na to měli pamatovat a dbát na řádnou evidenci a úschovu všech podkladů, dokumentů, zápisů, posudků a dat, prokazujících řádné plnění jejich povinností.

Soud k limitům odpovědnosti

Takto široce koncipovaná odpovědnost však musí mít své limity. A právě na ty poukázal ve svém nedávném rozhodnutí Nejvyšší soud. V nedávném rozsudku se věitelka domáhala zaplacení přibližně čtvrt milionu korun po členu představenstva akciové společnosti, a to z titulu ručení za dluhy podle paragrafu 159 odstavce 3 občanského zákoníku. Z tohoto ustanovení plyne, že „nenahradil-li člen voleného orgánu právnické osobě škodu, kterou jí způsobil porušením povinnosti při výkonu funkce, ačkoli byl povinen ji nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluhy v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věitel plnění po právnické osobě nemůže domoci.“ Věřitelka tak v konkrétním případě tvrdila, že žalovaný člen představenstva způsobil „své“ společnosti škodu jednáním v rozporu s péčí řádného hospodáře tím, že nehradil splatné faktury, pojištění zaměstnanců i další smluvní závazky. Tím, že tuto škodu „své“ společnosti nehradil, ručí věitelce za splacení její pohledávky vůči této společnosti. Spor se dostal až k Nejvyššímu soudu, který se měl zabývat otázkou, nakolik je trvání ručitélského závazku člena statutárního orgánu vůči věřiteli společnosti závislé na trvání jeho povinnosti k náhradě škody společnosti.

Nejvyšší soud nejprve zdůraznil, že smyslem a účelem zákonného ručení členů volených orgánů je nastavit pro věitele spravedlivější uspořádání vztahů v situaci, kdy je dobytost jejich pohledávek vůči korporaci zhoršena. Na druhou stranu ale vyzdvihl smysl promlčení, které zohledňuje zájem povinného - dlužníka. Ten je jeho prostřednictvím chráněn před tím, aby se plynutím času ocitl v hrozící důkazní nouzi a byl limitován v možnostech své vlastní obrany. Požadavek, aby byl člen statutárního orgánu neustále a ve vztahu ke všem dluhům společnosti připraven obhajovat svá podnikatelská rozhodnutí učiněná při výkonu funkce a prokazovat, že odpovídala standardu péče řádného hospodáře, ačkoli lhůta k promlčení práva na náhradu škody již uplynula, se přičí smyslu a účelu právní úpravy promlčení.

Nejvyšší soud proto shrnul, že **v řízení o žalobě, kterou věitel proti členu statutárního orgánu uplatňuje svůj nárok ze zákonného ručení, přihlídně soud k úspěšně vznesené námitce promlčení práva společnosti na náhradu škody jí způsobené žalovaným členem statutárního orgánu. V takovém případě nelze žalobě v rozsahu, v němž již žalovaný člen statutárního orgánu není povinen plnit, vyhovět.**

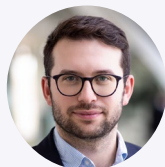
Jedná se o promlčení, nikoli o prekluzi. Soud tak tuto skutečnost nezkoumá z vlastní iniciativy, žalovaný člen statutárního orgánu musí námitku sám vznést. Právo na náhradu škody způsobené porušením povinnosti při výkonu funkce se vůči členu statutárního orgánu promlčuje v subjektivní tříleté a objektivní desetileté, resp. patnáctileté lhůtě.

Klíčové přitom je posouzení, zda bylo právo na náhradu škody promlčeno ke dni zahájení řízení o žalobě věitele podle paragrafu 159 odstavce 3 občanského zákoníku. Podání žaloby věitelem tudíž - pro účely posouzení důvodnosti námitky promlčení práva společnosti na náhradu škody v tomto řízení - „zastavuje“ běh promlčecí lhůty práva společnosti na náhradu škody. Jinými slovy, promlčí-li se právo na náhradu škody až po zahájení řízení věitelem, nebude námitka promlčení vznesená žalovaným členem statutárního orgánu úspěšná. Otázku promlčení přitom prokazuje sám žalovaný.

Uvedené judikaturní závěry se vztahují na členy orgánu statutárního. Dopadnou však také na členy orgánů kontrolních (členy dozorčí rady) nebo správních (členy správní rady). I ti jsou ze zákona povinni vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře a v případě jejího porušení jsou vázáni povinností nahradit vzniklou škodu.

Dodejme ještě, že i v těchto případech posuzování trvání škodních nároků a ručební povinnosti se jistě uplatní starší závěry Nejvyššího soudu k otázce počátku běhu promlčecí lhůty. Promlčecí lhůta běží od okamžiku, kdy společnost mohla objektivně uplatnit svůj škodní nárok. Vůči konkrétnímu členu statutárního orgánu tak počne běžet okamžikem, kdy se o okolnostech vzniku škody dozvěděly nebo měly a mohly dozvědět další (jiné) osoby oprávněné jménem společnosti uplatnit její škodní nárok, například další členové statutárního orgánu, dozorčí rada, společník nebo třeba insolvenční správce. Tudíž například v případě jednočlenné společnosti s ručením omezeným (bez dozorčí rady, s jediným společníkem, který je zároveň jediným jednatelem), by promlčecí lhůta běžet nepočala do doby obměny jednatele či společníka.

Nejvyšší soud opět doplnil již bohatou judikaturu k odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem funkce. Tentokrát se vyslovil k promlčení práva na náhradu škody a práva na plnění z titulu ručení.

Ivan Zhurkin

ivan.zhurkin@cz.ey.com

+420 730 813 636

Spor ohledně rozpuštění dohadné položky a zajímavá perspektiva soudu

Zaujal nás nedávný [rozsudek](#) Nejvyššího správního soudu, který se zabývá oprávněností tvorby dohadných položek na náhradu škody.

Co se stalo?

V rámci dodatečného daňového přiznání poplatník rozpustil dohadnou položku aktivní (tj. byl zaúčtován náklad) dříve vytvořenou z titulu náhrady škody za obchodním partnerem. Rozpuštění dohadné položky poplatník zdůvodňoval promlčením nároku na náhradu škody.

Správce daně shledal postup poplatníka nezákonným. Údajně totiž nebyly naplněny podmínky už pro samotné vytvoření dohadných položek v předchozím zdaňovacím období. Proto nemůže jejich rozpuštění snižovat základ daně.

Dodavatel a odběratel (poplatník) si smluvně ujednali, že jejich případné spory budou řešeny v rozhodčím řízení. Aktivní dohadné položky byly vytvořeny v době probíhajícího rozhodčího řízení. Podle správce daně nemohl před skončením rozhodčího řízení právní nárok na náhradu škody existovat. Proto dohadné položky podle něj nešlo tvořit.

Krajský soud se postavil na stranu správce daně. Zajímavá argumentace poplatníka, že „*potvrzení existence nároku soudním či jiným orgánem nezakládá vznik nároku na náhradu škody k datu rozhodnutí, nýbrž potvrzuje, zda na základě porušení smluvního*

vztahu právní nárok na náhradu škody v minulosti vznikl či ne“, u krajského soudu neobstála.

Poplatník dále argumentoval legitimním očekáváním vzniklým na základě místního šetření správce daně za období, ve kterém byla aktivní dohadná položka natvořena. Přestože byly během místního šetření správci daně předány dokumenty a informace k tvorbě dohadné položky, nestačilo to podle krajského soudu k založení legitimního očekávání.

Zajímavá perspektiva Nejvyššího správního soudu

Vypadalo to tedy na velmi smutný příběh pro poplatníka. Nicméně přichází Nejvyšší správní soud a rozporuje základní premisu správce daně (aprobovanou krajským soudem). Nejvyšší správní soud zjednodušeně říká, že období, kdy byl aktivní dohad vytvořen, je již uzavřeno. V aktuálním období, kde je rozpuštěn dohad, a tedy je zaúčtován problematizovaný náklad, nemůže být revidováno to, že dohad neměl být vůbec natvořen, a to ani při konkludentním vyměření daně za období, ve kterém došlo k vytvoření dohadu. K řešení v aktuálním období je pouze existence podmínek pro rozpuštění předmětného dohadu.

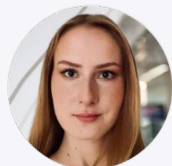
Tato perspektiva je poněkud překvapivá a jistě může sloužit jako inspirace pro další poplatníky v situacích, kdy daňová pozice uplatněná v již uzavřeném období má dopad na související položku problematizovanou správcem daně při kontrole pozdějšího období.

Nejvyšší správní soud zjednodušeně říká, že období, kdy byl aktivní dohad vytvořen, je již uzavřeno. V aktuálním období, kde je rozpuštěn dohad, a tedy je zaúčtován problematizovaný náklad, nemůže být revidováno to, že dohad neměl být původně vůbec vytvořen, a to ani při konkludentním vyměření daně za období, ve kterém došlo k vytvoření dohadu.

Ivana Krylová

ivana.krylova@cz.ey.com
+420 731 627 005

Lenka Doležalová

lenka.dolezalova@cz.ey.com
+420 730 813 639

Přísnější pohled Nejvyššího správního soudu při posuzování souvislosti nákladů na reklamu s ekonomickou činností společnosti

Nejvyšší správní soud ve svém nedávném [rozsudku](#) potvrdil rozhodnutí správce daně, kterým byl společnosti odepřen nárok na odpočet DPH z přijaté reklamy, který společnost uplatnila v souvislosti s propagací obchodní značky. Nejvyšší správní soud, na rozdíl od městského soudu, souvislost přijaté reklamy s ekonomickou činností společnosti neviděl.

Shrnutí případu

Společnost vlastnila čerpací stanici. Nejdříve uzavřela smlouvu o poskytování ochranné známky za účelem označení své čerpací stanice. Později uzavřela smlouvu o pronájmu čerpací stanice se třetí osobou. Nakonec si pronajala reklamní plochu na vozidlech jiné společnosti, na níž bylo propagováno předmětné označení čerpací stanice. Finanční úřad společnosti doměřil DPH na vstupu z přijatých reklamních služeb, neboť neviděl souvislost mezi přijatou reklamou a ekonomickou činností společnosti.

Společnost, mimo jiné, argumentovala, že propagace čerpací stanice byla podmínkou nájemce. Využila proto zavedenou obchodní značku, která měla zvýšit důvěru zákazníků. Reklamní plnění dále, podle společnosti, zajišťovalo a udržovalo její příjem z nájmu a také zvyšovalo hodnotu čerpací stanice pro budoucí prodej. Postupné snižování nájemného, které nakonec

jen o něco málo převyšovalo náklady na reklamu, společnost zdůvodnila špatnou finanční situací nájemce. Reklama na vozidlech a na totemu čerpací stanice propagovala i značku společnosti. Povinnost správné prezentace ochranné známky a její umístění na čerpací stanici plynula dle společnosti přímo ze smlouvy o poskytování ochranné známky.

Městský soud v Praze nejprve rozhodl ve prospěch společnosti. Nejvyšší správní soud však rozhodnutí městského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Souvislost reklamy s ekonomickou činností

Nejvyšší správní soud s odkazem na ustálenou judikaturu Soudního dvora Evropské unie zopakoval, že musí existovat přímá a bezprostřední souvislost mezi přijatým plněním a ekonomickou činností plátce. Tato souvislost může být buď přímá, kdy náklady tvoří součást ceny konkrétních plnění na

výstupu, nebo nepřímá, kdy náklady tvoří součást režijních nákladů a jsou zahrnuty do ceny zboží nebo služeb poskytovaných osobou povinnou k dani. V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud neshledal ani jeden z těchto typů souvislosti.

Nejvyšší správní soud uvedl, že volná či teoretická souvislost nestačí. Musí být naopak prokázáno, že reklamní plnění reálně podporuje ekonomickou činnost plátce a představuje prvek spoluurčující cenu jeho zboží nebo služeb.

V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud konstatoval, že obsah reklamního plnění - propagace značky - přímo a bezprostředně nesouvisí s ekonomickou činností společnosti, kterou byl pronájem čerpací stanice. Soud poukázal na to, že přítomnost reklamy na značku ve veřejném prostoru by mohla reálně ovlivnit podnikání subjektů, které se zabývají distribucí pohonných hmot a souvisejících produktů, zejména těch, které obchodují s produkty této značky. Společnost však v rozhodném období takovou činnost nevykonávala.

Jediné propojení mezi reklamním plněním a ekonomickou činností společnosti představovalo označení čerpací stanice touto značkou. Podle soudu se však jednalo pouze o volnou souvislost, která se do ekonomické sféry společnosti nijak přímo nepropisovala.

Prokazování ekonomické přínosnosti reklamních služeb

Nejvyšší správní soud se v rozsudku věnuje i otázce prokazování ekonomické přínosnosti reklamních služeb. Soud zdůraznil, že plátce musí být schopen prokázat, jak konkrétně reklamní služby podporují jeho ekonomickou činnost, a to nejen v teoretické rovině, ale i v rovině praktické.

Společnost argumentovala, že reklama zvyšuje hodnotu čerpací stanice a zajišťuje příjem z nájmu. Nejvyšší správní soud však konstatoval, že tato tvrzení nebyla dostatečně prokázána. Soud poukázal na to, že k uzavření nájemní smlouvy došlo více než rok před uzavřením smlouvy o reklamě, což zpochybňuje jakoukoliv příčinnou vazbu mezi reklamou a zajištěním příjmu z nájmu.

Významným faktorem pro rozhodnutí soudu byla i skutečnost, že výše nájemného se v průběhu let snižovala, což je v přímém rozporu s tvrzením o pozitivním vlivu reklamy na výši nájemného. Soud tak jasně stanovil, že pouhá teoretická možnost,

že reklama v budoucnu zvýší nájemné, k uplatnění nároku na odpočet daně nepostačuje.

Pro praxi je důležité, že společnost musí být schopna konkrétně doložit, jak se reklamní plnění promítá do ekonomické činnosti plátce. Obecná tvrzení o zvýšení hodnoty majetku či zajištění příjmů nestačí.

Pár poznámek k důkaznímu břemenu v daňovém řízení

Důležité je si pamatovat, že primární důkazní břemeno ohledně splnění hmotněprávních podmínek pro nárok na odpočet DPH nese plátce. Plátce musí prokázat splnění nejen formálních náležitostí, jako například existenci daňového dokladu, ale i splnění materiálních podmínek, jako je přímá souvislost s ekonomickou činností.

Pokud správce daně zpochybní tvrzení plátce, musí své pochybnosti podložit konkrétními skutečnostmi. V takovém případě se důkazní břemeno přesouvá zpět na plátce, který musí předložit další důkazy vyvracející pochybnosti správce daně.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie Amper Metal a jeho aplikace v případě

Nejvyšší správní soud se ve svém rozhodnutí vypořádává také s (pro plátce) příznivým rozsudkem Soudního dvora Evropské unie v případě Amper Metal, který řešil uplatnění nároku na odpočet z reklamních služeb, jejichž cena byla dle správce daně nepřiměřená a nevedla ke zvýšení obrátu společnosti. Soudní dvůr uzavřel, že výše ceny reklamy nemá vliv na skutečnost, zda se zdanitelné plnění uskutečnilo. Dále odmítl, že by uplatnění odpočtu podléhalo podmínce, že přijaté zdanitelné plnění musí vést ke zvýšení obrátu společnosti.

Zatímco v případě Amper Metal byla dle Nejvyššího správního soudu souvislost s ekonomickou činností prokázána, neboť reklamní služby propagovaly vlastní činnost společnosti, v případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem tato souvislost chybí. Propagovaná značka nebyla přímo spojená s ekonomickou činností společnosti, která spočívala v pronájmu nemovitosti.

Částečné uznání nároku na odpočet

Zajímavým aspektem rozsudku je také otázka částečného uznání nároku na odpočet DPH. Městský soud ve svém původním rozhodnutí upozornil na nedostatečné vypořádání se správce daně s argumentací, podle které není možné neuznat plnění alespoň v částečném rozsahu, v němž bylo prokázáno.

Nejvyšší správní soud tuto otázku ve svém rozhodnutí přímo neřešil, neboť primárně rozhodoval o existenci přímé souvislosti reklamního plnění s ekonomickou činností plátce.

Po vrácení věci městskému soudu bude zajímavé sledovat, jak se soud s touto otázkou vypořádá a zda případně stanoví konkrétnější kritéria pro určení rozsahu prokazaného plnění.

Zvýšená rizika pro specifické typy plátců?

Rozsudek Nejvyššího správního soudu může mít dopad zejména na následující typy společností, u nichž může hrozit vyšší riziko zpochybnění souvislosti vynaložených nákladů na reklamu s vlastní ekonomickou činností ze strany daňové správy:

- ▶ holdingové společnosti nebo společnosti ve skupině;
- ▶ společnosti s diverzifikovaným portfoliem činností;
- ▶ společnosti v oblasti správy a pronájmu nemovitostí;
- ▶ společnosti propagující cizí značky.

Praktická doporučení

Na základě vývoje judikatury v oblasti odpočtu daně u reklamních služeb doporučujeme společnostem při jejich pořizování zejména:

- ▶ dokumentovat obchodní záměr a očekávaný přínos pro jejich vlastní ekonomickou činnost;
- ▶ shromažďovat průběžně důkazy o realizaci reklamního plnění;
- ▶ vyhodnocovat vliv reklamních aktivit na ekonomické výsledky společnosti;
- ▶ u dlouhodobých reklamních smluv pravidelně vyhodnocovat jejich přínos pro ekonomickou činnost a případně je vhodně aktualizovat;

- ▶ zvážit možnost částečného nároku na odpočet a připravit vhodnou obhajobu, pokud lze souvislost s ekonomickou činností prokázat pouze částečně.

Nejvyšší správní soud neshledal souvislost mezi přijatou reklamou a ekonomickou činností společnosti. Uvedl, že volná či teoretická souvislost nestačí. Musí být naopak prokázáno, že reklamní plnění reálně podporuje ekonomickou činnost plátce a představuje prvek spoluurčující cenu jeho zboží nebo služeb.

Vladimír Sopkuliak
vladimir.sopkuliak@cz.ey.com
+420 730 191 770

Otázka k hranicím pro odmítnutí výhod vyplývajících z EU směrnice o zdanění mateřských a dceřiných společností

Po zajímavé otázce v kauze Nordcurrent přicházejí Litevci s další zajímavou otázkou pro Soudní dvůr Evropské unie v kauze [Neo Group](#) ohledně hranic pro odmítnutí výhod vyplývajících z EU směrnice o zdanění mateřských a dceřiných společností.

O co zjednodušeně šlo?

Litevská společnost vyplatila dividendy své dlouhodobé kyperské matce, a to osvobozeně. Litevské úřady přicházejí a doměřují srážkovou daň s argumentem zneužití práva.

litevské dcerce mnoho let, transakce nad kyperskou matkou nepředstavují žádnou dodatečnou daňovou výhodu pro kyperskou matku a kyperská matka je její skutečný vlastník, která se kvalifikovala pro osvobození dividend před i po.

Pozor ale na zajímavý kontext

Nad kyperskou matkou je další holding, který relativně krátce před problematickou výplatou dividend kyperskou matku koupil od belizské společnosti, přičemž konečný vlastník skupiny se při tomto prodeji nezměnil. Situace zjednodušeně vypadá tak, že dividendy z Litvy efektivně protekly skrze kyperské holdingy až ke konečnému vlastníku v rámci úhrady kupní ceny za převod podílu.

Jak se společnost brání?

Litevská společnost namítá, že se o žádné zneužití nejedná, protože kyperská matka držela podíl v

Na co se soud ptá?

Zajímavé je, že Litevci primárně nezpochybňují status kyperské matky, ale problematizují to, co je nad ní (respektive celkový kontext) a litevský soud se logicky ptá, jak s aplikací zákazu zneužití práva v takovéto situaci naložit.

Těšme se na výsledek.

Řešená situace zjednodušeně vypadá tak, že dividendy z Litvy efektivně protekly skrze kyperské holdingy až ke konečnému vlastníku v rámci úhrady kupní ceny za převod podílu. Litevský soud se logicky ptá, jak s aplikací zákazu zneužití práva v takovéto situaci naložit.

KONTAKTY

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Lucie Říhová	+420 731 627 058
Libor Frýzek	+420 731 627 004
Jana Wintrová	+420 731 627 020
Radek Matušík	+420 603 577 841
Kateřina Dedková	+420 603 577 890
Karel Hronek	+420 731 627 065

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
Ondřej Polívka	+420 731 627 088

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387
-----------------	------------------

EY

+420 225 335 111
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebírat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Marii Kotalíkovou: marie.kotalikova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

EY přispívá k lepšímu fungování světa tím, že vytváří hodnotu pro klienty, zaměstnance, společnost i celou planetu a buduje důvěru na kapitálových trzích.

Týmy odborníků EY s využitím dat, umělé inteligence a pokročilých technologií pomáhají klientům s důvěrou a sebedůvěrou utvářet budoucnost a nacházet odpovědi na ty nejnáléhavější výzvy dneška a zítřka.

Díky detailní znalosti různých ekonomických odvětví, globálně propojené multidisciplinární síti a ekosystému nejrůznějších partnerských organizací mohou týmy našich auditorů, konzultantů, daňových poradců i odborníků na strategické a transakční porady ství poskytovat komplexní služby ve více než 150 zemích a teritoriích.

All in to shape the future with confidence.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právní osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na ey.com/privacy. Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách ey.cz.

© 2025 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.

Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat jako na poskytnutí účetního, daňového, právního ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

ey.com

Víte, že:

- ▶ Zdá se, že EU iniciativy „Unshell“ směrnice a směrnice o převodních cenách jsou [mrtvé](#)?
- ▶ Byl zveřejněn [návrh](#) vyhlášky k formuláři daňového přiznání a informačního přehledu k dorovnávacím daním?
- ▶ Byla zveřejněna [interpretace](#) Národní účetní rady I-51 k vykazování výrobků a zboží používaných k předvádění?
- ▶ Bylo zveřejněno [sdělení](#) k odpisování fotovoltaik po zrušení speciálního režimu?
- ▶ G7 vydalo [prohlášení](#) ohledně vztahu pravidel Pilíře 2 a USA, které mimo jiné uvádí vyjmutí amerických skupin z aplikace pravidla pro zahrnutí zisku a pravidla pro nedostatečně zdaněný zisk?